

vigtigt, at industrien har en positiv holdning til dette udviklingsarbejde.

I sådanne situationer tror jeg på, at lidt mere smidige udmeldinger nogen gange kan virke mere befordrende end firkantede regler, der lettere kan fremprovokere de faste parader.

Samtidig understreger den opmærksomhed, som både danske og udenlandske virksomheder og organisationer udviser over for disse lister, at de i praksis virker. Det er mit indtryk, at den omstændighed, at et stof erklæres uønsket, betyder, at virksomheder lige så stille begynder at overveje, hvordan de gennem en omlægning af produktionen kan undgå stoffet. Og som sagt er der betydelig international interesse for den danske liste.

Til forslaget om, at produkter, der indeholder uønskede stoffer, skal deklareres, vil jeg gerne understrege, at hovedparten af de stoffer, der står på listen over uønskede stoffer, er udvalgt ud fra deres klassificering. Det betyder, at producenter af disse stoffer og af kemiske produkter, hvori stofferne indgår, allerede i dag skal mærke stoffet eller produkterne efter reglerne i kemikalieloven.

Desuden er mange stoffer blevet miljøfareklassificeret siden 1996-97. Disse nye klassificeringer vil indgå, når Miljøstyrelsen senere i år skal udarbejde en ny version af listen over uønskede stoffer og effektlisten.

Jeg er opmærksom på, at der i dag ikke findes regler om mærkning af kemiske produkter, der indeholder miljøskadelige stoffer, men sådanne regler vil indgå i det forslag til nyt præparatdirektiv, som snart forventes vedtaget. Derfor synes jeg, vi skal være lidt tilbageholdende med at indføre nye mærkningsordninger, hvis der i forvejen findes – eller snart kommer – velfungerende mærkningsregler, som giver de tilsvarende informationer. Dertil kommer de velkendte problemer i forhold til EU's indre marked.

Forslaget om udvidelse af anmeldepligten til produktregisteret samt at indføre et gebyr for anmeldte produkter falder helt i tråd med de ideer, som regeringen har fremlagt i kemikaliestrategien. Enhedslistens konkrete bud på, hvordan en sådan ændret anmeldeordning kan udformes, vil derfor indgå i regeringens overvejelser om, hvordan denne målsætning kan opfyldes.

Med hensyn til forslaget om at indføre en forpligtelse for forhandleren til at indberette mistænkelige produkter vil jeg gerne nævne, at

Miljøstyrelsen for nylig har udgivet en pjece, som oplyser, hvordan sådanne mistanker kan indberettes til Miljøstyrelsens kemikalieinspektion.

Enhedslisten foreslår, at alle henvendelser om mistænkelige produkter skal offentliggøres på Internettet eller lignende, uanset hvad baggrunden for henvendelsen er. En sådan regel er jeg bekymret ved. Ikke bare finder jeg af hensyn til retssikkerheden, at den er yderst betænkelig, den rummer også andre vanskeligheder. Enhedslisten er selv inde på problemet med retssikkerheden i bemærkningerne til lovforslaget, men vælger at se bort fra det. Heri er jeg ikke enig.

Som det fremgår af kemikaliestrategien, er regeringen villig til at overveje større offentlighed om de afgjorte sager, hvor der foreligger overtrædelse af lovgivningen.

Derimod finder jeg ikke, at de giftigt ondsindede smædekampagner skal understøttes af en ukritisk offentliggørelsespligt, som oven i kunne bidrage til unødigt bekymring hos forbrugerne og jo i hvert fald skabe en betydelig modvilje i industrien over for at vise den åbenhed, som er forudsætningen for, at vi kan komme videre.

Af de grunde, som jeg har nævnt her, kan regeringen ikke støtte lovforslaget. Men som sagt: Når det drejer sig om målsætningen, tankegangen, ønskerne i Enhedslistens forslag, er der en betydelig parallelitet mellem forslaget her og de forslag, vi har fremsat i kemikaliestrategien.

Lis Greibe (S):

Udviklingen og brugen af kemiske stoffer er vokset kolossalt i de seneste årtier. Vi skal naturligvis ikke generelt lægge disse kemiske stoffer for had. De har på mange områder betydet mange goder i form af lettere arbejdsprocesser, flere, bedre og billigere produkter m.v. Men vi får på den anden side negative sidegevinster: Belastningen af den menneskelige sundhed og miljøet er steget.

En af de største miljøudfordringer i vor tid er anvendelsen af tonsvis af kemiske stoffer, hvis direkte virkninger knap er kendt, hvis langsigtede virkninger ofte er ukendte, hvis nedbrydningsstoffer er ukendte, og hvor samvirket mellem forskellige kemiske stoffer er ukendt.

De kemiske stoffer omgiver os overalt, og de bevæger sig frit over grænser både som varer og som forurening. Det er derfor ikke kun nationalt, indsatsen skal lægges, når der skal tages fat på de problemer. Når kemikalieproblemet